ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗΣ ΒΡΑΒΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ «ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ»

Γράμμα μιας εργαζόμενης που εξωθήθηκε σε «οικειοθελή αποχώρηση» από τα Public την προηγούμενη εβδομάδα

Την στιγμή που η εταιρεία PUBLIC, κερδίζει «κορυφαία διάκριση» για τις «ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ»**[1]**, πλήθος καταγγελιών δημοσιεύονται από παλιότερους και νέους εργαζομένους. Η πολιτική των PUBLIC και αντίστοιχων εργασιακών κάτεργων είναι η διαρκής αύξηση των κερδών εις βάρος των εργαζομένων τους. Το παρακάτω κείμενο, στάλθηκε στο **ΕΜΠΑΡΓΚΟ**, από εργαζόμενη στα PUBLIC Θεσ/νίκης και παρατίθεται αυτούσιο:

> Εργάζομαι τα τελευταία 2 χρόνια στα PUBLIC. Οι συνθήκες εργασίας στην αλυσίδα καταστημάτων PUBLIC, είναι λίγο ή πολύ γνωστές σε όλους. Δουλεύουμε άπειρες ώρες εργασίας για έναν μισθό της πείνας. Προσωπικά για να τα βγάλω πέρα εργάζομαι παράλληλα και σε άλλο κατάστημα.
>
> Πιεστικοί ρυθμοί εν ώρα εργασίας καθώς πρέπει να πιάσουμε τα bonus της εταιρείας, να μην αφήσουμε κανέναν πελάτη δυσαρεστημένο, να τα έχουμε όλα τακτοποιημένα, να είμαστε στην «τσίτα» 8 ώρες, χωρίς να μιλάμε στο διπλανό μας, χωρίς να σηκώνουμε κεφάλι από την δουλειά μας, χωρίς να εγκαταλείπουμε το πόστο μας ακόμα και αν πρόκειται για ένα ποτήρι νερό και παράλληλα να ικανοποιούμε τις απαιτήσεις των υπευθύνων – που είναι και πολλοί – όσο παράλογες και αν είναι.
>
> Η μέρα στη δουλειά ξεκινάει με το πρώτο email από τον διευθυντή ή τον υπεύθυνο του καταστήματος. Ενημερωνόμαστε για το στόχο της ημέρας και τα βήματα που πρέπει να ακολουθήσουμε προκειμένου να τον φέρουμε εις πέρας. Να σημειωθεί ότι οι στόχοι κυμαίνονται από 25000 έως και 45000 ευρώ! Την στιγμή που εκατοντάδες εργαζόμενοι πληρωνόμαστε με μόλις 500 ευρώ!

Οι υπεύθυνοι που θα συναντήσεις μέσα σε αυτές τις εταιρείες είναι ότι πιο υποτελές υπάρχει σε ανθρώπινο είδος. Αξιοπρέπεια μηδέν. Άνθρωποι που με την ρουφιανιά και πατώντας πάνω από τους συναδέλφους τους ορέγονται λίγη εξουσία. Και να σκεφτεί κανείς πως δεν πληρώνονται κάτι παραπάνω από εμάς. Κι όμως δέχονται να ξεφτιλίζονται και να πέφτουν στα μάτια και στην εκτίμηση μας διαρκώς. Άνθρωποι που βγάζουν πάνω σου όλη την ανασφάλεια τους για το κέρδος κάποιου άλλου.

Γράφω εδώ γιατί μετά από 2 χρόνια πίεσης, πλήρους εκμετάλλευσης και εξάντλησης σωματικών ορίων… υπέβαλα την παραίτηση μου.

Για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε την BLACK FRIDAY. Μπορεί για τους καταναλωτές ο συγκεκριμένος θεσμός να είναι μια μέρα γιορτής και ανελέητης κατανάλωσης, για εμάς τους εργαζομένους όμως το ” Party ” ξεκινάει βδομάδες νωρίτερα … Εξαντλητικές προετοιμασίες με remodeling του καταστήματος για εκείνη την μέρα σε συνδυασμό με υπερογκώδεις παραλαβές προϊόντων και δημιουργία ”κλίματος” από τα τσιράκια του διευθυντή πως θα πρέπει να είμαστε ακόμα πιο γρήγοροι, πιο αποδοτικοί, πιο πειθήνιοι.

Την ημέρα της Black Friday εργάστηκα, όπως και οι περισσότεροι συνάδελφοι μου, με σπαστό ωράριο. Εξαιτίας όμως της μεγάλης προσέλευσης κόσμου η εταιρεία εκβιαστικά μας κράτησε 12 ώρες! Όταν μάλιστα κάποιοι από εμάς ζητήσαμε να φύγουμε η απάντηση που λάβαμε ήταν ότι δεν υπάρχει διαθέσιμο προσωπικό και πώς θα πρέπει να κάνουμε λίγη υπομονή καθώς στο τέλος του μήνα θα ανταμειφθούμε για τις επιπλέον ώρες!

Στο τμήμα που βρίσκομαι έρχονται καθημερινά email από δυσαρεστημένους πελάτες, στα οποία καλούμαστε να απαντάμε εν ώρα εργασίας. Δηλαδή, μέσα στη βάρδια μας εκτός από όσα περιέγραψα παραπάνω, πρέπει να απολογούμαστε διαδικτυακά για ότι του κατέβει του πελάτη στο κεφάλι.

Την προηγούμενη εβδομάδα λοιπόν σε ένα από αυτά τα email, έλαβα από τον διευθυντή του καταστήματος την απάντηση: «Υπενθυμίζω πως πρέπει να είμαστε ΑΨΟΓΟΙ σε ΟΛΟΥΣ τους πελάτες μας, είτε έχουν δίκιο είτε όχι». Για την εταιρεία, η αρχή και το τέλος του προβλήματος λοιπόν είναι ο ίδιος ο εργαζόμενος.

Τι και αν ο διαθέσιμος χώρος για την εξυπηρέτηση πελατών είναι όλος κ όλος 4 μέτρα, τι και αν κάνουμε παραλαβή δεκάδες προϊόντα καθημερινά, τι και αν στοιβάζουμε τις παραγγελίες στο συγκεκριμένο τμήμα το ένα πάνω στο άλλο με αποτέλεσμα όχι μόνο να καθυστερεί η εξυπηρέτηση αλλά να υπάρχει κίνδυνος ατυχήματος μιας και η χρήση κάποιων ραφιών απαιτούν να ανέβουμε σε καρέκλα! Ο εργαζόμενος είναι ο πρώτος και κυρίαρχος εχθρός των μεγαλοεταιρειών.

Πώς να απαντήσω κύριε διευθυντά μου στην δυσαρεστημένη πελάτισσα ότι παρότι αυξήθηκαν τα κέρδη σας, μειώσατε το προσωπικό; Πώς να πω ότι κρατάω το τμήμα μόνη μου και πρέπει να κάνω παράλληλα δέκα πράγματα; Πώς να πω ότι για να έχετε περισσότερο χώρο για τις πωλήσεις σας, αναγκαζόμαστε οι εργαζόμενοι να δουλεύουμε κάτω από αυτές τις συνθήκες;

Βρέθηκα στη θέση να προσπαθώ να εξηγήσω τα αυτονόητα. Προϊστάμενοι της εταιρείας και ο διευθυντής με βρήκαν εν ώρα εργασίας να μου τα πουν ένα χεράκι, καθώς είμαι λιγότερη των προσδοκιών τους και εκθέτω καθημερινά το τμήμα. Ενώ όπως ανέφερα παραπάνω κρατάω μόνη μου ένα τμήμα.

Την επόμενη ημέρα, απουσίασα από την δουλειά γιατί οι δυνάμεις μου με εγκατέλειψαν τελείως.

Στο τέλος του μήνα, ενώ εργάστηκα Κυριακή, υπερεργασίες, απογραφή του τμήματος ώς τις 11 το βράδυ και τέλος BLACK FRIDAY, στην μισθοδοσία όχι μόνο δεν έλαβα τις απαιτούμενες προσαυξήσεις αλλά πληρώθηκα με 65 ευρώ λιγότερα!!!

Η εργασιακή ζούγκλα που κυριαρχεί στην Ελλάδα σήμερα και ο φόβος της ανεργίας, μας αναγκάζουν όλους εμάς που εργαζόμαστε κάτω από αυτές τις εξευτελιστικές συνθήκες να σκεφτούμε την απόφαση μας για παραίτηση, 2 και 3 και ίσως και παραπάνω φορές.

Φτάνει ένα σημείο που η εταιρεία έχει αποφασίσει να σε εξαναγκάσει να σε εξωθήσει ουσιαστικά σε απόλυση. Η τακτική είναι ίδια σε όλους τους συναδέλφους. Προσωπικές εμπάθειες και προσβολές από τους υπεύθυνους, σπαστά ωράρια και υπερωρίες και προσωπική χρέωση εργασιών που ένα 24ωρο δε θα αρκούσε.

Για να μην γίνουμε, λοιπόν, βορά στα σχέδια τους οι εργαζόμενοι σε μικρά και μεγάλα καταστήματα να ανοίξουμε κουβέντα μέσα στους χώρους δουλειάς και να υπερασπιστούμε το δικαίωμα μας για αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας. Όλοι εμείς, απέναντι στον φόβο, την τρομοκρατία και τις απειλές της εταιρείας να οργανωθούμε σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε αλυσίδα και να προβάλλουμε την ανάγκη για οργάνωση αλληλεγγύη και συλλογικοποίηση εδώ και τώρα! Κανένας μόνος του απέναντι στην εργοδοτική τρομοκρατία, όλοι μαζί ενωμένοι σαν μια γροθιά να καταγγέλλουμε να διεκδικούμε να αγωνιζόμαστε. Το δίκιο το έχουμε μόνο εμείς. Και θα το υπερασπιστούμε.

1. βλ. Κορυφαία Διάκριση των Public στις «Ανθρώπινες Σχέσεις» capital.gr

Πηγή: embargostoemporio.wordpress.com